

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Комисия по регионално развитие

2010/2211(INI)

31.1.2011

СТАНОВИЩЕ

на комисията по регионално развитие

на вниманието на специалната комисия по политическите предизвикателства и бюджетните средства за устойчив Европейски съюз след 2013 г.

относно политическите предизвикателства и бюджетните средства за устойчив Европейски съюз след 2013 г.
(2010/2211(INI))

Докладчик по становище: Constanze Angela Krehl

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по регионално развитие приканва водещата специална комисия по политическите предизвикателства и бюджетните средства за устойчив Европейски съюз след 2013 г. да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. посочва нарасналото значение на политиката на сближаване след влизането в сила на Договора от Лисабон и нейното допълване с трети стълб — териториалното сближаване и отбелязва, че държавите-членки, регионите и градовете са в най-голяма степен в състояние да прилагат тази политика активно, като следователно разделянето на сектори би имало обратен ефект и не би съответствало на Договора за функционирането на Европейския съюз;
2. застъпва становището, че политиката на сближаване представлява ключов елемент за изпълнението на стратегията „ЕС 2020“ и че добрата автономна политика на сближаване е предпоставка за успешни съвместни действия от страна на ЕС, тъй като допринася като ефективен инструмент за постигане на общите цели на тази стратегия на регионално и местно равнище и позволява консолидиране на стратегическите цели и местните нужди с потенциал на място; подчертава, че политиката на сближаване със своя хоризонтален характер допринася за постигането на всички цели на стратегията „ЕС 2020“ — интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж — и това следва да се отрази в структурата на Многогодишната финансова рамка за периода след 2013 г.; изтъква, че цели, които са включени в Договора от Лисабон, но не са част от целите на „ЕС 2020“, следва също да бъдат постигнати, а връзката между целите от стратегията „ЕС 2020“ и други цели следва да се разясни; подкрепя Комисията по отношение на оптимизиране на използването на взаимодействия между съществуващите фондове;
3. счита икономическото, социалното и териториалното сближаване за основна предпоставка за постигане на целта за конкурентоспособност, по-специално посредством насърчаване на икономическия растеж и създаването на работни места;
4. посочва, че успехът на политиката за икономическо и социално сближаване е ясно видим във всички 271 региона на 27-те държави-членки и посочва, че принципът на субсидиарност, принципът на партньорство, както и управлението на много равнища са основни предпоставки за този успех; потвърждава своята позиция относно най-добрите практики, представена в неговата резолюция от 24 март 2009 г. относно най-добри практики в областта на регионалната политика и пречки за използване на структурните фондове¹;
5. изтъква, че европейската добавена стойност на политиката на сближаване, за която се отпуска най-големият отделен бюджет, е неоспорима, тъй като тази политика представлява добре установен механизъм за постигане на европейски цели и е една от най-важните, видими и успешни политики на ЕС от десетилетия насам, с възможност да насърчава взаимодействия между другите европейски вътрешни

---

¹ ОВ С 117 Е, 6.5.2010 г., стр. 38.

политики;

6. изтъква, че една модерна политика на сближаване трябва да отговори на оставащите потребности от структурни реформи и на новите предизвикателства пред всички региони на ЕС; счита, че във връзка с това е необходимо да се определят следните приоритети:

- нуждаем се от устойчив икономически растеж с положително въздействие върху пазара на труда както в градските, така и в селските райони;
- нуждаем се от интелигентна, ефективна и модерна инфраструктура (транспорт, комуникации, водоснабдяване и канализационна система, отпадъци, енергетика);
- в политиката на сближаване подчертаваме необходимостта от засилена подкрепа за:
  - i) интелигентен растеж, основан на научни изследвания, развойна дейност и новаторство, както и на въвеждане на информационни и комуникационни технологии,
  - ii) образование, обучение и повишаване на квалификацията,
  - iii) заетост,
  - iv) интегрирано градско развитие (включително например на насърчаването на енергийната ефективност на сградите),
  - v) укрепване на социалното измерение, включително услугите от общ интерес, и въпросите, свързани с демографските промени,
  - vi) малките и средните предприятия (МСП) като движеща сила за стопанското и социалното развитие на регионите,
  - vii) целите в областта на изменението на климата,
  - viii) регионите, които са засегнати от сериозни и постоянни неблагоприятни природни или демографски условия, като най-северните региони с много ниска гъстота на населението и островните, трансграничните и планинските региони,
  - ix) създаване на по-интегрирани и балансиращи регионални икономически структури като гаранция за по-хармонично икономическо и социално развитие;

7. насочва вниманието към факта, че средствата за постигане на по-голяма конкурентоспособност зависят от спецификата на всеки регион, включително от неговото равнище на развитие, и следователно трябва надлежно да се обръща внимание на предоставянето на гъвкавост за държавите-членки и регионите, за да се изготвят най-добрите съчетания от политики;

8. застъпва становището, че ЕСФ трябва да остане неотменна част от политиката на сближаване и трябва да бъде подсилен; призовава за засилена координация с политиката на сближаване и с мерките за развитие на селските райони по ЕФРР и ЕЗФРСР с оглед използване на ресурсите по възможно най-ефективен и ефикасен начин, не само чрез отчитане на характеристиките и свързаните с конвергенцията проблеми на всеки район, но и чрез подходящо включване на селските райони;
9. застъпва становището, че всички форми на териториално сътрудничество (трансгранично, междурегионално и транснационално) трябва да бъдат засилени, както и предназначенията за тях бюджети;
10. изисква особена подкрепа за най-малко развитите региони и регионите в най-неблагоприятно положение в ЕС-27 в съответствие с принципа на солидарност (цел 1); изтъква същевременно необходимостта от силна цел 2 за по-развитите региони, както и подходящи преходни правила; счита, при все това, че с цел гарантиране на хармоничното и балансирано развитие във всички региони на ЕС, политиката на сближаване трябва задължително на обхване цялата територия на ЕС;
11. посочва, че има значителен прагов ефект между регионите, допустими за финансиране по цел „Сближаване“ и останалите региони, и счита, че този прагов ефект следва да се намали;
12. изтъква, че успешната, засилена политика на сближаване има нужда от подходящо финансово обезпечаване, което в никакъв случай не бива да бъде по-малко от това за текущия програмен период 2007-2013 г.;
13. припомня, че една от основните критики, насочени към политиката на сближаване, е свързана със сложността на нейните правила; настоява, че е важно да се опростят правилата и процедурите на тази политика и да се намали сложността и административната тежест с цел гарантиране на по-прозрачно и ефективно разпределяне на ресурси за градовете, общините и регионите, като честотата на проверките следва да съответства на риска от нередности, при спазване на принципа на пропорционалност;
14. подчертава, че по-добър микс от различни финансови инструменти, като например субсидии, заеми или револвиращи фондове, може да подкрепи по-ефективното използване на средствата; насърчава местните и регионалните органи да се възползват възможно най-много от въведените от Комисията инструменти за финансов инженеринг и техническа подкрепа с цел да стимулират инвестициите на местно и регионално равнище;
15. изтъква необходимостта от засилване на ефекта на лоста на структурните фондове чрез по-добро използване на обществените поръчки; във връзка с това изтъква необходимостта от по-нататъшно развитие и изпълнение на правила на възлагане на поръчки с намалено въздействие върху околната среда ("екологосъобразно възлагане на поръчки"); насърчава Комисията и държавите-членки да продължат да стимулират прилагането на възлагане на поръчки на предпазарен стадий, с цел да се допринесе за научноизследователската и развойна дейност и за иновациите в ЕС;

16. изисква в бъдеще контролът върху разходите да бъде рационализиран и в по-голяма степен ориентиран спрямо резултатите, с цел крайните бенефициери да не страдат от извънредно голяма административна тежест;
17. изтъква, че условия, предварително договорени в области, директно свързани с политиката на сближаване, и подходящи показатели за резултатите следва да се развият и да представляват възможност за подобряване на процеса на развитие на политики от страна на регионите и за по-отворен дебат с оглед засилване на ефективността на сближаването;
18. установява, че пет години са твърде кратък период, тъй като процедурите за разрешение биха били твърде дълги и не биха позволили ефикасно използване на средствата; изтъква факта, че продължителност от 7 години се е доказала в миналото и програмният период в никакъв случай не бива да се намалява; подчертава, че при продължителност от седем или дори повече години на Многогодишната финансова рамка (МФР) след 2020 г. би запазила ефикасността; изтъква, че така установен срок следва да бъде определен по такъв начин, че графикът на финансовите приоритети да съответства на мандата на Парламента и на Комисията;
19. изтъква, че съфинансирането, както и правилото $n+2$, съответно $n+3$, следва да се запазят, с евентуално увеличаване на гъвкавостта за извънредни ситуации, които могат логично да възникнат в рамките на следващия програмен период; счита, че съфинансирането за следващия програмен период следва да остане като цяло подобно на това за настоящия период; настоява, че докато равнището на гъвкавост при използването на ресурси следва да се гарантира, освободените средства, произтичащи от горепосочените правила, следва да останат в рамките на бюджета за сближаване и да не се връщат на държавите-членки;
20. изтъква, че средства от фондове, създадени в рамките на политиката на сближаване, не бива да се използват в рамките на Пакта за стабилност и растеж като "наказателен инструмент"; настоява, че това би било с отрицателен ефект за засегнатите региони и държави-членки и за ЕС и че такива мерки биха третирали по неравностоен начин държавите-членки и регионите, тъй като биха "наказвали" най-сериозно най-бедните;
21. изтъква факта, че всякакви правила за допустимост, които се предвиждат, следва да са ограничени в своя обхват в рамките на мерките и инструментите в областта на политиката на сближаване;
22. изисква предложение с цел по-строги финансови санкции за държавите-членки, които не спазват критериите за стабилност, и във връзка с това предлага предвиждане на по-силно автоматично регулиране;
23. застъпва становището, че наред с подпомагането на регионите, мерките в областта на политиката на сближаване също така повишават популярността на ЕС в тях, и изтъква, че по-добрата видимост в регионите би показала това дори още по-ясно и би допринесла за добавената стойност на европейските действия;

24. особено изтъква факта, че политиката на сближаване, която е едновременно интелигентна, устойчива и приобщаваща, играе ключова роля в рамките на стратегия "ЕС-2020" и може да допринесе, като всички области на политиката, за тези цели; посочва, че това още веднъж разкрива значението на политиката на сближаване като цяло, и отхвърля всяко разпокъсване на тази политика в различни бюджетни функции, защото като цяло политиката на сближаване следва да разполага със собствена функция в бюджета на ЕС.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	27.1.2011
Резултат от окончателното гласуване	+: 40 -: 1 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Ian Hudghton, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Karima Delli, Karin Kadenbach, Andrey Kovatchev, James Nicholson, Elisabeth Schroedter
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Edvard Kožušník, Norica Nicolai, Jan Zahradil